

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾

فولادوند: چهره در هم کشید و روی گردانید

مکارم: چهره درهم کشید و روی برتافت!

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾

فولادوند: که آن مرد نابینا پیش او آمد

مکارم: از اینکه نابینایی به سراغ او آمده بود.

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ﴿٣﴾

فولادوند: و تو چه دانی شاید او به پاکی گراید

مکارم: تو چه می‌دانی شاید او پاکی و تقوی پیشه کند؟

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ﴿٤﴾

فولادوند: یا پند پذیرد و اندرز سودش دهد

مکارم: یا متذکر گردد و این تذکر به حال او مفید باشد.

أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ﴿٥﴾

فولادوند: اما آن کس که خود را بی‌نیاز می‌پندارد

مکارم: اما آن کس که مستغنی است

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿٦﴾

فولادوند: تو بدو می‌پردازی

مکارم: تو به او روی می‌آوری!

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ﴿٧﴾

فولادوند: با آنکه اگر پاک نگردد بر تو [مسئولیتی] نیست

مکارم: در حالی که اگر او خود را پاک نسازد چیزی بر تو نیست.

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿٨﴾

فولادوند: و اما آن کس که شتابان پیش تو آمد

مکارم: اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند،

وَهُوَ يَخْشَى ﴿٩﴾

فولادوند: در حالی که [از خدا] می‌ترسید

مکارم: و از خدا ترسان است،

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ﴿١٠﴾

فولادوند: تو از او به دیگران می‌پردازی

مکارم: تو از او غافل می‌شوی.

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾

فولادوند: زنهار [چنین مکن] این [آیات] پندی است

مکارم: هرگز چنین مکن، این (قرآن) يك تذکر و یاد آوری است.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾

فولادوند: تا هر که خواهد از آن پند گیرد

مکارم: و هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد.

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿١٣﴾

فولادوند: در صحیفه‌هایی ارجمند

مکارم: در الواح پرارزشی ثبت است.

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾

فولادوند: والا و پاک‌شده

مکارم: الواحی والا قدر و پاکیزه.

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

فولادوند: به دست فرشتگانی

مکارم: به دست سفیرانی است،

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: ارجمند و نیکوکار

مکارم: والامقام و فرمانبردار و نیکوکار.

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾

فولادوند: کشته باد انسان چه ناسپاس است

مکارم: مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است؟!

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

فولادوند: او را از چه چیز آفریده است

مکارم: (خداوند) او را از چه چیز آفرید؟

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾

فولادوند: از نطفه‌ای خلقش کرد و اندازه مقررش بخشید

مکارم: از نطفه ناچیزی او را آفرید، سپس اندازه گیری کرد و موزون ساخت.

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾

فولادوند: سپس راه را بر او آسان گردانید

مکارم: سپس راه را برای او آسان ساخت.

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾

فولادوند: آنگاه به مرگش رسانید و در قبرش نهاد

مکارم: بعد او را می‌رانند و در قبر پنهان نمود.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾

فولادوند: سپس چون بخواهد او را برانگیزد

مکارم: سپس هر زمان بخواهد او را زنده می‌کند.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾

فولادوند: ولی نه هنوز آنچه را به او دستور داده به جای نیاورده است

مکارم: چنین نیست که او می‌پندارد، او هنوز فرمان الهی را اطاعت نکرده است.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: پس انسان باید به خوراك خود بنگرد

مكارم: انسان باید به غذاى خوبش بنگرد.

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

فولادوند: كه ما آب را به صورت بارشى فرو ريختيم

مكارم: ما آب فراوانى از آسمان فروريختيم!

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾

فولادوند: آنگاه زمين را با شكافتنى [لازم] شكافتيم

مكارم: سپس زمين را از هم شكافتيم.

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾

فولادوند: پس در آن دانه رويانيديم

مكارم: و در آن دانه‌هاى فراوانى رويانيديم.

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

فولادوند: و انگور و سبزی

مكارم: و انگور و سبزی بسيار،

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

فولادوند: و زيتون و درخت خرما

مكارم: و زيتون و نخل فراوان،

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾

فولادوند: و باغهاى انبوه

مكارم: و باغهايى پر درخت،

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾

فولادوند: و ميوه و چراگاه

مكارم: و ميوه و چراگاه،

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَعْمَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

شبكة‌ى رشد، شبکه‌ى ملي مدارس ايران

فولادوند: [تا وسیله] استفاده شما و دامهایتان باشد
مکارم: تا وسیله‌ای برای بهره‌گیری و چهارپایانتان باشد.

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٣﴾

فولادوند: پس چون فریاد گوش‌خراش دررسد

مکارم: هنگامی که آن صدای مهیب (صیحه رستاخیز) بیاید (کافران در اندوه عمیقی فرو می‌روند)

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

فولادوند: روزی که آدمی از برادرش

مکارم: در آن روز که انسان از برادر خود فرار می‌کند،

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

فولادوند: و از مادرش و پدرش

مکارم: و از مادر و پدرش،

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

فولادوند: و از همسرش و پسرانش می‌گریزد

مکارم: و زن و فرزندانش،

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

فولادوند: در آن روز هر کسی از آنان را کاری است که او را به خود مشغول می‌دارد

مکارم: در آن روز هر کدام از آنها وضعی دارد که او را کاملاً به خود مشغول می‌سازد

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

فولادوند: در آن روز چهره‌هایی درخشانند

مکارم: صورتهایی در آن روز گشاده و نورانی است،

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

فولادوند: خندان [و] شادانند

مکارم: خندان و مسرور است

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ ﴿٤٠﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و در آن روز چهره‌هایی است که بر آنها غبار نشسته

مکارم: و صورتهایی در آن روز غبارآلود است،

تَرْهَقُهَا قَتْرَةٌ ﴿٤١﴾

فولادوند: [و] آنها را تاریکی پوشانده است

مکارم: و دود تاریکی آنها را پوشانده

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

فولادوند: آنان همان کافران بدکارند

مکارم: آنها همان کافران فاجرند

